

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 lutego 2019 r. w K.

sprawy z powództwa S. K. (1) i A. K.

przeciwko K. H.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. H. solidarnie na rzecz powodów S. K. (1) i A. K. kwotę 6.696,35 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi następująco:

- liczonymi od kwoty 5.296,35 zł poczynając od dnia 1.04.2016 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.05.2016 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.06.2016 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.07.2016 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.08.2016 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.09.2016 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.10.2016 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.11.2016 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.12.2016 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.01.2017 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.02.2017 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.03.2017 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.04.2017 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.05.2017 r.,
- liczonymi od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.06.2017 r.,

II. zasądza od pozwanego K. H. solidarnie na rzecz powodów S. K. (1) i A. K. kwotę 2.067,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powodowie S. K. (2) i A. K. wnieśli o zasądzenie solidarnie od K. H. kwotę 6 696,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi następująco: 1) od kwoty 5 296,35 zł od dnia 01.4.2016 r. do dnia zapłaty, 2) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.05.2016 r. 3) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.06.2016 r. 4) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.07.2016 r. 5) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.08.2016 r. 6) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.09.2016 r. 7) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.10.2016 r. 8) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.11.2016 r. 9) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.12.2016 r. 10) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.01.2017 r. 11) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.02.2017 r. 12) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.03.2017 r. 13) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.04.2017 r. 14) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.05.2017 r. 15) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.06.2017 r. Wnieśli również o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazali, iż w dniu 29 lutego 2016 r. pozwany dostarczył do Centrum (...) S.C. samochód marki F. (...) nr rej, (...)zlecając diagnostykę i naprawę „nierównej pracy silnika”. Po wstępnym wywiadzie i analizie organoleptycznej objawów stwierdzono niesprawność układu paliwowego, o czym poinformowano pozwanego i sporządzone zostało zlecenie naprawy. Stwierdzono uszkodzenia wtrysków oraz przewodu doprowadzającego powietrze do turbosprężarki, o czym poinformowano pozwanego telefonicznie, a ten zlecił wymianę rzeczowego przewodu co zostało zrobione. Po upływie kilku dni K. H. zgłosił się sygnalizując inne problemy z samochodem tj. z chłodnicą. Pozwany został poinformowany przez pracowników powodów o konieczności demontażu głowicy w celu weryfikacji jej sprawności oraz poinformowany o możliwości uszkodzenia innych elementów silnika. W związku z tym pozwany dokonał kolejnego zlecenia naprawy u powodów przy czym nie było ono związane z poprzednią naprawą. Wstępne koszty zostały oszacowane na 1 500,00 zł + koszty materiałów eksploatacyjnych, ponadto pozwany nie prosił o dokładną kalkulację. W trakcie naprawy okazało się, że głowica jest pęknięta i pozwany we własnym imieniu zakupił inną używaną głowicę, którą należało ponownie zweryfikować pod względem jej sprawności oraz dokonać „planowania” powierzchni styku z blikiem silnika, każda taka usługa stanowiła dodatkowy koszt dla pozwanego. Dokonując demontażu głowicy stwierdzono nieprawność turbosprężarki, o czym poinformowano pozwanego, który zlecił regenerację. Koszt ten wynosił 1 000,00 zł i 350,00 zł naprawa „nastawnika elektronicznego”. O wszystkim tym pozwany został poinformowany telefonicznie i wyraził zgodę na wykonanie wspomnianych napraw. Po naprawie powyższego samochód nadal nie działa prawidłowo, wynikało to z niesprawności bloku silnika. Pozwany o tym fakcie został poinformowany telefonicznie i zlecił powodom, aby w jego imieniu zakupili inny używany sprawny blok silnika i wymienili go w pojeździe. Wszystko zostało wykonane zgodnie ze zleceniem udzielonym przez pozwanego. Pojazd jest w pełni sprawny i nadaje się do bezpiecznego użytkowania. Łączny koszt naprawy samochodu wyniósł 5 296,35 zł, której pozwany do dnia wniesienia pozwu nie uiścił. Powodowie wielokrotnie wzywali K. H. do zapłaty zobowiązania, które pozostały bezskuteczne. Pojazd powoda nie został przez niego odebrany i znajduje się nadal na parkingu zlokalizowanym na posesji powodów, co generuje kolejne koszty. Miesięczny koszt parkowania pojazdu wynosi 100,00 zł co na dzień złożenia pozwu stanowi kwotę 1 400,00 zł.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14.09.2017 r. sygn. akt I Nc 684/17 uwzględnił żądanie pozwu i zasądził od pozwanego K. H. solidarnie na rzecz powodów S. K. (1) i A. K. roszczenie dochodzone pozwem wraz z kosztami postępowania.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany K. H. wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 1 500,00 zł oraz o zasądzenie od powodów kosztów procesy, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu przyznał iż dostarczył do Centrum (...) S.C. samochód marki F. (...) nr rej, (...) zlecając diagnostykę i naprawę, które wyniosła 3 200,00 zł choć miała wynosić 2 400,00 zł. Za kilka dni przyjechał znów do warsztatu gdyż okazało się, że uszkodzona jest głowica silnika, na której naprawę zgodził się za kwotę ok 1 500,00 zł. Wskazał, iż wyraził zgodę na taką kwotę naprawy, ale zastrzegł wyraźnie, że jest to kwota ostateczna którą może zapłacić za naprawę samochodu. O konieczności wymiany innych podzespołów w samochodzie pozwany nie był informowany w żaden sposób, gdyż nie wyraził by na nie zgody. Wszystkie zatem dodatkowe naprawy powodowie wykonali bez

jego zawiadomienia i zgody. K. H. wskazał, iż nie ma jego podpisu na zleceniu warsztatowym z dnia 31.03.2016 r. Podniósł także, iż chce odebrać swój samochód, jednakże powodowie odmawiają jego wydania bez rozliczenia się z poniesionych na niego kosztów.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

W dniu 29 lutego 2016 r. pozwany K. H. dostarczył swój samochód osobowy marki F. (...), nr rej. (...), do Centrum (...) s.c. w L. zlecając diagnostykę i naprawę „nierównej pracy silnika”. Powodowie S. K. (2) i A. K. są właścicielami Centrum (...) s.c. w L.. Pracownicy powodów stwierdzili uszkodzenie wtrysków, które za zgodą pozwanego przekazano firmie specjalizującej się w naprawie elementów układu paliwowego. Podczas demontażu wtrysków ustalono uszkodzenie przewodu w doprowadzającego powietrze do turbosprężarki. K. H. został o tym poinformowany i zlecił jego naprawę przez telefon. Powodowie naprawili usterkę, a pozwany odebrał auto.

W dniu 31 marca 2016 r. pozwany zgłosił się do Centrum (...) z powodu kolejnej usterki auta i zlecił on jego holowanie. Ustalono, iż konieczny jest demontaż głowicy w celu weryfikacji jej sprawności. Pozwany dokonał zlecenia naprawy ustalając wstępne koszty na kwotę 1 500,00 zł i koszty materiałów eksploatacyjnych. Głowica została zdemontowana i przekazana firmie specjalistycznej, gdzie stwierdzono jej pęknięcie. K. H. we własnym zakresie kupił używaną głowicę, wobec czego należało ponownie zweryfikować jej sprawność oraz dokonać „planowania” powierzchni styku z blokiem silnika. Demontując głowicę silnika pracownicy powodów stwierdzili uszkodzenie turbosprężarki i jej elektronicznego nastawnika co kosztowało razem 1 350,00 zł.

Po złożeniu głowicy i turbosprężarki auto nie pracowało prawidłowo i okazało się, że uszkodzony był blok silnika, który - po porozumieniu się z pozwanym i jego zgodzie - wymieniono na inny używany, ale sprawny. Po powyższych pracach naprawczych pojazd pozwanego był w pełni sprawny i nadawał się do bezpiecznego użytkowania.

Dowód:

- **zaświadczenie (...) (k. 15-16)**
- **pismo Rzecznika Konsumentów (k. 57)**
- **pismo powodów (k. 58-61)**
- **wydruk z (...) obsługującego usługi powodów (k. 81-83)**
- **karty zleceń z 29.02.2016 r. i 31.03.2016 r. (k. 85)**
- **zeznania świadka M. O. (1) (k. 75-76)**
- **zeznania świadka R. G. (k. 76-76v.)**
- **zeznania świadka M. C. (k. 77)**

K. H. początkowo nie miał zastrzeżeń ani do auta ani do ceny usługi.

Dowód:

- **zeznania świadka R. G. (k. 76-76v.)**
- **zeznania świadka M. O. (1) (k. 75-76)**
- **zeznania pozwanego K. H. (k. 87-88)**

K. H. chciał odebrać auto po naprawie, ale powodowie uzależniali to od zapłaty całej ceny naprawy i kosztów parkingu.

Dowód:

- zeznania pozwanego K. H. (k. 87-88)

Zlecenie warsztatowe nr (...) z dnia 31 marca 2016 r. aktualizowane było na bieżąco w programie elektronicznym i datowane ostatnim wpisem. Zgodnie z nim całkowity koszt naprawy (...), nr rej. (...) wyniósł 5 296,35 zł.

Dowód:

- zlecenie warsztatowe z dnia 31.03.2016 r. (k . 7-9, 62-64)

- zeznania świadka M. O. (1) (k. 75-76)

- zeznania świadka R. G. (k. 76-76v.)

Pismem z dnia 3.10.2016 r. K. H. został wezwany do odbioru pojazdu. Poinformowany o naliczanej opłacie ryczałtowej za postój pojazdu na terenie parkingu tj. 100 zł za miesiąc, Wezwany został również do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 5 296,35 zł za naprawę auta.

Dowód:

- wezwanie z dnia 03.10.2016 r. wraz z potwierdzeniem doręczenia (k. 10-12)

K. H. pismem z dnia 8.12.2016 r. został wezwany do uregulowania należności z tytułu naprawy auta w wysokości 5 296,35 zł oraz kwoty 800,00 zł stanowiącej równowartość 8 miesięcy parkowania pojazdu na terenie Centrum (...) w terminie 7 dni.

Dowód:

- wezwanie z dnia 08.12.2016 r. wraz z potwierdzeniem doręczenia (k. 13-14)

K. H. nie odebrał swego auta od powodów do zakończenia niniejszego postępowania. Znajdował się on na parkingu od IV do XI 2016 r., oraz od I do V 2017r. tj. przez 14 miesięcy.

Okoliczność bezsporna

Koszt parkowania na terenie firmy powodów wynosi 100,00 zł miesięcznie. Powodowie udostępniają swój parking za taką odpłatnością także w ramach prowadzonej działalności gospodarczej – cennik wisi w warsztacie i jest dostępny dla klientów.

Dowód:

- zeznania świadka M. O. (1) (k. 75-76)

- zeznania powódki S. K. (1) (k. 86-87)

- zeznania powoda A. K. (k. 87)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się na zeznaniach pozwanego K. H. i powodów S. K. (1) i A. K. oraz świadków, a także na dokumentach znajdujących się w aktach sprawy oraz nie znalazł podstaw do ich zakwestionowania. Dowody z dokumentów nie budziły wątpliwości Sądu, co do ich wiarygodności, co więcej ich walor dowodowy nie był w toku sprawy kwestionowany. Również zeznania świadków R. G., M. O. (2) i M. C. Sąd uznał za wiarygodne, albowiem były one spójne, niesprzeczne i znalazły oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym.

W niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia z umową o dzieło, gdzie bezspornym było, iż pozwany oddał powodowi swój samochód celem jego naprawy. Zgodnie z art. 627 k.c. i kolejnymi przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Wysokość wynagrodzenia za wykonanie dzieła można określić przez wskazanie podstaw do jego ustalenia. Jeżeli strony nie określiły wysokości wynagrodzenia ani nie wskazały podstaw do jego ustalenia, poczytuje się w razie wątpliwości, że strony miały na myśli zwykle wynagrodzenie za dzieło tego rodzaju. Jeżeli także w ten sposób nie da się ustalić wysokości wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające uzasadnionemu nakładowi pracy oraz innym nakładom przyjmującego zamówienie. Jeżeli strony określiły wynagrodzenie na podstawie zestawienia planowanych prac i przewidywanych kosztów (wynagrodzenie kosztorysowe), a w toku wykonywania dzieła zarządzenie właściwego organu państwowego zmieniło wysokość cen lub stawek obowiązujących dotychczas w obliczeniach kosztorysowych, każda ze stron może żądać odpowiedniej zmiany umówionego wynagrodzenia. Nie dotyczy to jednak należności uiszczonych za materiały lub robociznę przed zmianą cen lub stawek. Jeżeli w toku wykonywania dzieła zajdzie konieczność przeprowadzenia prac, które nie były przewidziane w zestawieniu prac planowanych będących podstawą obliczenia wynagrodzenia kosztorysowego, a zestawienie sporządził zamawiający, przyjmujący zamówienie może żądać odpowiedniego podwyższenia umówionego wynagrodzenia. Jeżeli zestawienie planowanych prac sporządził przyjmujący zamówienie, może on żądać podwyższenia wynagrodzenia tylko wtedy, gdy mimo zachowania należytej staranności nie mógł przewidzieć konieczności prac dodatkowych. Przyjmujący zamówienie nie może żądać podwyższenia wynagrodzenia, jeżeli wykonał prace dodatkowe bez uzyskania zgody zamawiającego. W braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła. Zamawiający obowiązany jest odebrać dzieło, które przyjmujący zamówienie wydaje mu zgodnie ze swym zobowiązaniem.

Przekładając niniejsze na grunt niniejszej sprawy Sąd stwierdził, że powodowie wykazali fakt zawarcia i treść umowy o naprawę pojazdu pozwanego – zwyczajowo zawieranej ustnie i nie mogącej zwłaszcza na początku ustalać zakresu ostatecznych prac z racji trudnych do określenia wstępnie przyczyn nieprawidłowego działania silnika, wobec złożoności technologicznej naprawianego przedmiotu. Przyjęło się w praktyce niemal powszechnie, że warsztaty biorą numery kontaktowe telefonów klientów, by uzgadniać dalsze działania i nie powodować zbędnej zwłoki w naprawie pojazdu. Taka właśnie sytuacja miała też miejsce w niniejszej sprawie. S. K. (2) i A. K. wykazali realizację całej umowy o dzieło tj. o naprawę auta K. H.. Udowodnili, że działali w porozumieniu z pozwanym, za jego wiedzą i zgodą gdyż na bieżąco informowali telefonicznie pozwanego w czasie naprawy o pojawiających się potrzebach dodatkowych czynności oraz wskazywali przypuszczalne koszty. Sąd w tym miejscu pragnie również zwrócić uwagę, iż karta zlecenia jest tylko pośrednim dowodem zawarcia umowy i nie musi wiernie odzwierciedlać wszystkich ustnych porozumień stron, które są zawierane zwykle ustnie i aktualizowane na bieżąco oraz prowadzone tylko dla potrzeb warsztatu. Powyższe zostało wykazane zwłaszcza poprzez zeznania świadków pracowników powodów tj. R. G. i M. O. (2), którzy zeznawali na korzyść Państwa K.. Ich zeznania pozwoliły wykazać powyższe ustalenia. Ponadto zeznania M. C. były w zasadzie neutralne i nie potwierdzały wersji pozwanego ani powodów. W związku z powyższym strona powodowa wykazała, że za przeprowadzone usługi należy jej się zapłata w wysokości 5 296,35 zł.

Odnosnie kosztów parkowania auta należy jej rozważyć osobno. Zgodnie z art. 461 k.c. i kolejnymi obowiązany do wydania cudzej rzeczy może ją zatrzymać aż do chwili zaspokojenia lub zabezpieczenia przysługujących mu roszczeń o zwrot nakładów na rzecz oraz roszczeń o naprawienie szkody przez rzecz wyrządzoną. Dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Nie dotyczy to wypadku, gdy opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W razie zwłoki dłużnika wierzyciel może żądać, niezależnie od wykonania zobowiązania, naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki. Ponadto art. 455 k.c. wskazuje, że jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. W niniejszej sprawie pozwany nie wykazał, że chciał odebrać swoje auto po naprawie i powód mu to uniemożliwiał. Powodowie ponieśli nakłady na auto pozwanego i je wykazali. S. K. (2) i A. K. przechowywali pojazd K. H. na swoim parkingu z uwagi na fakt, iż pozwany nie zgłosił się po niego oraz nie zapłacił za zrealizowaną usługę. Wykazali oni wysokości stawek parkingowych, które obowiązują u nich zgodnie z prowadzoną przez nich działalnością, są to stawki za odpłatne parkowania dla ich klientów.

Stawka za miesiąc wynosi 100,00 zł miesięcznie, a powodowie domagają się w niniejszym postępowaniu zapłaty za 14 miesięcy tj. od IV do XI 2016 r., oraz od I do V 2017 r. co jest uzasadnione, biorąc pod uwagę, iż auto K. H. do chwili obecnej znajduje się na ich parkingu.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu tj. od kwoty 5 296,35 zł od dnia następnego po zakończeniu naprawy auta tzn. 01.04.2016 r. a od 100,00 zł od pierwszego dnia kolejnego miesiąca za parkowanie auta.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego K. H. solidarnie na rzecz powodów S. K. (1) i A. K. kwotę 6 696,35 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi następująco: 1) od kwoty 5 296,35 zł poczynając od dnia 1.04.2016 r. 2) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.05.2016 r. 3) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.06.2016 r. 4) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.07.2016 r. 5) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.08.2016 r. 6) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.09.2016 r. 7) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.10.2016 r. 8) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.11.2016 r. 9) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.12.2016 r. 10) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.01.2017 r. 11) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.02.2017 r. 12) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.03.2017 r. 13) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.04.2017 r. 14) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.05.2017 r. 15) od kwoty 100,00 zł poczynając od dnia 1.06.2017 r.

W punkcie II sentencji wyroku, w myśl przepisu art. 98 k.p.c., zasądzono od pozwanego K. H. solidarnie na rzecz powodów S. K. (1) i A. K. kwotę 2 067,00 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tę składały się: 1 800,00 zł kosztów zastępstwa procesowego oraz 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 250,00 zł opłaty sądowej.